

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 56
(Bava Batra 2a-b: Derecho a la privacidad)

השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר בונין את הכותל באמצע.
מקום שנהגו לבנות גויל גזית כפיסין לבינין בונין: הכל כמנהג
המדינה.

גויל זה נותן ג' טפחים וזה נותן ג' טפחים.
בגזית זה נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה.
בכפיסין זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים.
בלבינין זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה.
לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים של שניהם.

וכן בגינה: מקום שנהגו לגדור מחייבין אותו.
אבל בבקעה מקום שנהגו שלא לגדור אין מחייבין אותו.
אלא אם רצה כונס לתוך שלו ובונה ועושה חזית מבחוץ לפיכך אם
נפל הכותל המקום והאבנים שלו.
אם עשו מדעת שניהם בונין את הכותל באמצע ועושין חזית מכאן
ומכאן לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים של שניהם:

סברוה: מאי "מחיצה"? – גודא.
כדתניא: מחיצת הכרם שנפרצה אומר לו "גדור".
חזרה ונפרצה אומר לו "גדור" (2b)
נתיאש הימנה ולא גדרה ה"ז קידש וחייב באחריות.
טעמא דרצו.

הא לא רצו-אין מחייבין אותו.
אלמא היזק ראייה לאו שמיה היזק.

ואימא: "מחיצה" פלוגתא.
כדכתיב: (במדבר לא) "ותהי מחצת העדה"
וכיון דרצו בונין את הכותל בעל כרחו.
אלמא היזק ראייה שמייה היזק.

אי הכי האי "שרצו לעשות מחיצה" – "שרצו לחצות" מבעי ליה!
אלא מאי "גודא"? "בונין את הכותל": "בונין אותו" מבעי ליה!
אי תנא "אותו" הוה אמינא במסיפס בעלמא.
קמ"ל כותל:

בונין את הכותל באמצע וכו':
פשיטא!
לא! צריכא דקדים חד ורצייה לחבריה.
מהו דתימא? מצי א"ל: "כי איתרצאי לך באוירא בתשמישתא
לא איתרצאי לך".
קמ"ל!

והיזק ראייה לאו שמייה היזק?
ת"ש: "וכן בגינה"
גינה שאני! כדר' אבא.
דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: אסור לאדם לעמוד
בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה.
והא "וכן" קתני: אגויל וגזית.

ת"ש: "כותל חצר שנפל מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות."
נפל שאני!

ודקארי לה מאי? קארי לה סיפא! איצטריכא ליה: "מד' אמות
ולמעלה אין מחייבין אותו."

ת"ש: "כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר" ש"מ היזק ראייה
שמיה היזק!
הזיקא דרבים שאני!
ודיחיד לא?

ת"ש: "אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות
לזה" הא יש בה כדי לזה וכדי לזה חולקין.
מאי לאו בכותל? לא! במסיפס בעלמא.

תא שמע: "החלונות בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן ד' אמות
ותני עלה מלמעלן כדי שלא יציץ ויראה מלמטן כדי שלא יעמוד
ויראה מכנגדן כדי שלא יאפיל."
הזיקא דבית שאני!

תא שמע: דאמר רב נחמן אמר שמואל: גג הסמוך לחצר חבירו
עושין לו מעקה גבוה ד' אמות.
שאני התם! דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג: "לדידי קביעה
לי תשמישי לדידך לא קביעה לך תשמישתך ולא ידענא בהי
עידנא סליקא ואתית דאיצטנע מינך"